

b. at han har bestået en af handelsministeren fastsat syns- og høreprøve.

§ 33. Til erhvervelse af bevis som yachtskipper af 3. grad kræves:

- a. at vedkommende har bestået duelighedsprøve for lystsejlere,
- b. at han har bestået yachtskippereksamen af 3. grad,
- c. at han er myndig,
- d. at han har bestået en af handelsministeren fastsat syns- og høreprøve.

§ 34. Til erhvervelse af bevis som yachtskipper af 2. grad kræves:

- a. at vedkommende har erhvervet en af handelsministeren fastsat fartstid,
- b. at han har bestået yachtskippereksamen af 2. grad,
- c. at han er myndig,
- d. at han har bestået en af handelsministeren fastsat syns- og høreprøve.

§ 35. Til erhvervelse af bevis som yachtskipper af 1. grad kræves:

- a. at vedkommende har erhvervet en af handelsministeren fastsat fartstid,
- b. at han har bestået yachtskippereksamen af 1. grad,
- c. at han er myndig,
- d. at han har bestået en af handelsministeren fastsat syns- og høreprøve.

V. Almindelige bestemmelser.

§ 36. De i denne lov omhandlede sønæringsbeviser udstedes uden betaling og affattes efter forskrifter fastsat af handelsministeren.

Stk. 2. Duelighedsbeviser udstedes af den person eller den skole, for hvem duelighedsprøve er aflagt.

Stk. 3. De øvrige beviser udstedes af de myndigheder, handelsministeren bemyndiger dertil.

Stk. 4. En af de bevisudstedende myndigheder truffet afgørelse kan påklages til handelsministeren.

§ 37. Den, der har bevis som styrmand af 1. eller 2. grad, anses tillige for at have bevis som sætteskipper af 1. grad, såfremt vedkommende har indfødsret.

Stk. 2. Den, der har bevis som sætteskipper af 1. eller 2. grad, anses tillige for at have bevis som yachtskipper af samme grad.

Stk. 3. Den, der har bevis som kystskipper, anses tillige for at have bevis som yachtskipper af 3. grad.

Stk. 4. Den, der har bevis som fiskeskipper af 1., 2. eller 3. grad, anses tillige for at have bevis som yachtskipper af samme grad.

§ 38. Handelsministeren kan under særlige omstændigheder tillade udstedelse af sønæringsbevis, eventuelt med begrænsede rettigheder, uanset at de for erhvervelse af det pågældende bevis fastsatte krav ikke fuldt ud er opfyldt. Fritagelse for opfyldelse af eksamens- og fartskrav kan dog kun gives, for så vidt den pågældende dokumenterer på anden måde at have erhvervet sig tilstrækkelig teoretisk og praktisk uddannelse, og fritagelse for opfyldelse af krav om indfødsret kun efter forud indhentet erklæring fra Søfartens Fællesråd.

Stk. 2. Ministeren kan under særlige omstændigheder tillade en person vedvarende at gøre tjeneste i en i denne lov omhandlet stilling, hvortil der ikke kræves sønæringsbevis, uanset at den pågældende ikke fuldt ud opfylder de for mønstring i vedkommende stilling fastsatte krav. Sådantilladelse kan dog kun gives, for så vidt den pågældende dokumenterer at have erhvervet den for tjeneste i vedkommende stilling nødvendige erfaring og uddannelse.

Stk. 3. Ministeren kan ligestille en i udlandet gennemgået søfartsuddannelse med de i denne lov omhandlede erhvervsfaglige grundkursus og afslutningskursus.

Stk. 4. Uanset bestemmelserne i §§ 19, stk. 1, 20, stk. 1, og 25, stk. 1, kan en skibsfører, når det skønnes nødvendigt for at undgå ophold af et skib, undtagelsesvis påmønstre en person som ubefaren mætro, befaren mætro, fyrbøder eller befaren motormand, uanset at den pågældende ikke opfylder de i de nævnte bestemmelser for sådan påmønstring fastsatte betingelser. Sådantilladelse må kun ske for rejsen og kun under forudsætning af, at den pågældende opfylder de fartskrav, der er fastsat for påmønstring i tilsvarende stilling uden for de i § 19, stk. 1, nævnte havne.